

عنوان مقاله:

تدوین مدل راهبردی TOWS در توسعه گردشگری کشاورزی و روستایی استان مازندران

محل انتشار:

تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، دوره 49، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

فاطمه رزاقی بورخانی - دکتری گروه ترویج کشاورزی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

یاسر محمدی - استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا همدان، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش، تدوین مدل راهبردی TOWS در توسعه گردشگری روستایی (گردشگری کشاورزی، بوم گردشگری) استان مازندران با بررسی موردی در دو شهرستان سوادکوه و سوادکوه شمالی است. پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی است که با بررسی مطالعات تحلیلی و مرور ادبیاتی از منابع مختلف و نتایج تحلیلی با نظر متخصصان و پژوهشگران حیطه گردشگری کشاورزی و روستایی به اولویت بندی هریک از عوامل داخلی (قوت ها و ضعف ها) و بیرونی (فرصت ها و تهدیدها) و تدوین راهبرد TOWS پرداخته است. جامعه آماری پژوهش، گروهی از متخصصان و کارشناسان دارای تجربه و تخصص علمی و مدیریتی در زمینه گردشگری روستایی و توسعه و عمران روستایی اند که به طور هدفمند و در دسترس ۲۰ نفر انتخاب شدند. پرسش نامه بر اساس تکنیک AHP و مقیاس نه سطحی ساعتی میان آنها توزیع شد. در نهایت ۱۶ پرسش نامه تکمیل، جمع آوری و مورد تحلیل قرار گرفت. برای پردازش اطلاعات از تکنیک AHP-SWOT با استفاده از نرم افزار Super Decisions نسخه ۶/۲ و Excel بهره گرفته شد. یافته های پژوهش نشان داد که در ارزیابی معیارها، نقاط قوت، فرصت ها، ضعف ها و تهدیدها، اولویت های اول تا چهارم را به خود اختصاص دادند. در تدوین راهبرد ها با بهره گیری از مدل TOWS با توجه به غیرقابل کنترل بودن عوامل بیرونی سعی شده است بیشتر بر عوامل قابل کنترل درونی تاکید شود. مهم ترین راهبرد های مدل TOWS، به ترتیب اولویت شامل راهبرد های حداکثر- حداکثر (SO)، حداقل- حداکثر (WO)، حداکثر-حداقل (ST) و حداقل- حداقل (WT) برای توسعه گردشگری روستایی تبیین گردیده است.

کلمات کلیدی:

تحلیل SWOT-AHP، مدل راهبردی TOWS، گردشگری روستایی، آگروتوریسم، توسعه پایدار روستایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1659496>

